

Rapport

Datum: 18 december 2008

Rapportnummer: 2008/311

Klacht

Verzoekers klagen over de wijze waarop ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden hen bij het staande houden op 22 november 2006 hebben bejegend. Verzoekers klagen er in dit verband met name over dat (een) ambtena(a)ren van het regionale politiekorps Haaglanden:

- verzoeker W. nauwelijks de gelegenheid gaf opheldering te vragen;
- verzoeker W. heeft meegedeeld dat hij 'zijn smoel/bek moest houden';
- een collega die vroeg wat er met verzoekers moest gebeuren te kennen gaf: 'pak 'm maar op snelheid'.
- geen enkele vorm van excuses hebben aangeboden op het moment dat duidelijk was dat verzoekers niet bij een strafbaar feit betrokken waren.

In de klachtformulering was oorspronkelijk ook opgenomen dat verzoekers er over klaagden dat een politieambtenaar op 22 november 2006 tegen hen heeft gezegd: 'Jammer dat jullie het niet zijn.' Verzoekers hebben evenwel via hun advocaat expliciet aangegeven dat zij enkel gedragingen van ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden ter beoordeling aan de Nationale ombudsman hebben willen voorleggen. Uit de interne klachtenprocedure bij de het politiekorps Haaglanden kwam reeds naar voren dat deze uitspraak niet door een ambtenaar van het politiekorps Haaglanden is gedaan. Dit klachtonderdeel is derhalve abusievelijk in het onderzoek meegenomen. De Nationale ombudsman zal dit klachtonderdeel daarom verder buiten beschouwing laten.

Beoordeling

Algemeen

1. In de nacht van 22 november 2006, om 02.42 uur verzocht de meldkamer van het regionale politiekorps Utrecht in verband met een zogenaamde 'ramkraak' (N.o.; diefstal door middel van braak) bij een geldautomaat in Utrecht de meldkamer van het regionale politiekorps Haaglanden om assistentie bij het staande houden van een vermoedelijk daarbij betrokken stationwagen, merk Audi, type A8. Deze stationwagen zou met hoge snelheid over de Rijksweg A12 in de richting Den Haag rijden. Het was die nacht erg slecht weer, het regende, het stormde en er lag veel water op de weg.

2. Verzoekers reden in de nacht van 22 november 2006, in hun stationwagen, merk Audi, type A6, op de Rijksweg A12 vanuit Doetinchem richting Den Haag. Ter hoogte van Zoetermeer werden verzoekers door ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden om 02.45 uur staande gehouden. Politieambtenaar X. van voormeld

politiekorps sommeerde de bestuurder van de Audi (verzoeker W.) meermalen zijn handen te laten zien en uit de auto te stappen.

3. Nadat bleek dat verzoekers en hun voertuig niet bij de ramkraak in Utrecht betrokken waren geweest, werd verzoeker W. door een politieambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht bekeurd wegens overschrijding van de maximum snelheid.

4. Verzoekers dienden vervolgens een klacht in over de wijze waarop ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden hen bij het staande houden op 22 november 2006 hadden bejegend.

1. Ten aanzien van het geen gelegenheid geven opheldering te vragen en de mededeling dat verzoeker 'zijn bek/smoel moest houden'

Bevindingen

1. Verzoekers klagen erover dat politieambtenaar X. van het regionale politiekorps Haaglanden verzoekers na hun staande houding nauwelijks de gelegenheid gaf opheldering te vragen en verzoeker W. had toegeroepen dat 'hij zijn bek/smoel moest houden'.

2. Verzoekers brachten ten aanzien van de gebeurtenissen het volgende naar voren.

Verzoeker W. verklaarde dat X. hem na de staande houding op een uiterst agressieve, onbeschofte en intimiderende wijze te kennen had gegeven dat hij zijn 'bek' moest houden. Dit op een moment dat reeds volstrekt duidelijk moest zijn geweest dat verzoekers nergens bij betrokken waren.

Verzoekster H. verklaarde dat er op een gegeven moment hard tegen de ruit van het linkerportier van de auto werd geslagen. Ook werd er op een agressieve wijze geschreeuwd dat haar vriend (N.o.; verzoeker W.) uit de auto moest komen. Toen haar vriend het portier opendeed, vroeg X.: "Kom de auto uit." Volgens H. vroeg haar vriend W. aan X. wat er aan de hand was. Zij hoorde X. zeggen: "Je moet je bek houden, kom de auto uit." W. vroeg nogmaals wat hij misdaan had en wat er aan de hand was. Zij hoorde X. weer zeggen: "Het interesseert mij geen moer, je moet je bek houden". Volgens H. werd er niets aan haar vriend W. uitgelegd.

3. Betrokken politieambtenaar X. verklaarde in de interne klachtenprocedure dat hij inderdaad op een gegeven moment tegen verzoeker W. heeft geroepen dat 'hij zijn smoel moest houden'. Hij gaf hierbij aan dat hij verzoeker na de staande houding had gesommeerd zijn handen te laten zien en uit zijn voertuig te komen. Verzoeker W. reageerde daar op geen enkele wijze op. Hierop had hij hem nogmaals gesommeerd zijn handen te laten zien en onmiddellijk uit zijn voertuig te komen. Hierop reageerde W. door

zeer verongelikt te kijken en zijn portierraam een stukje open te draaien. Hij hoorde dat verzoeker tegen hem zei dat hij zich niet zo druk moest maken en hij hoorde verzoeker vragen waar hij mee bezig was, of woorden van gelijke strekking. Daar hij er nog altijd van uitging te maken te hebben met mogelijke verdachten van een ramkraak en het hem onbekend was of de man gewapend was of niet, kon hij op dat moment in verband met de veiligheid van zijn collega's en hemzelf kiezen uit twee varianten: 1. hij kon proberen hem 'verbaal' uit zijn auto te halen, of 2. hij kon overschakelen naar een in dit soort situaties gebruikelijke fysieke procedure om hem uit zijn auto te halen. Daar er toch enig contact leek te zijn, alhoewel verzoeker nog steeds niet deed wat hem gezegd werd, had hij gekozen om de eerste variant toe te passen. Dus daar verzoeker zich verbaal ging roeren zonder te doen wat hem gezegd werd, had hij overgeschakeld naar een verbaal agressievere methode. In reactie op zijn opmerkingen, eerder gerelateerd, had hij verzoeker toegeroepen 'dat hij zijn smoel moest houden', onmiddellijk zijn handen moest laten zien en uit zijn auto moest komen. Hij hoorde verzoeker hierop zeggen dat hij eerst wilde weten wat er aan de hand was. Hij had hem toen toegeroepen dat hij 'schijt' had aan wat hij wilde en dat hij onmiddellijk zijn handen moest laten zien en uit het voertuig moest komen. X. verklaarde dat hij toen W. de auto uit was W. had verteld dat hij ervan verdacht werd met het voertuig betrokken te zijn geweest bij een ramkraak te Utrecht en dat dit uitgezocht moest worden. X. stelde zich op het standpunt hiermee voldoende informatie aan verzoeker te hebben verstrekt.

4. Politieambtenaar M. van het regionale politiekorps Haaglanden verklaarde in de interne klachtenprocedure, voor zover voor het onderzoek van belang, dat op het moment dat zij met haar collega X. ter plaatse kwam hen nog niet bekend was dat het voertuig en de inzittenden niets met de ramkraak/overval te maken hadden. Zij verklaarde dat zij zich in de nabijheid van X. bevond aangezien de bestuurder agressief reageerde en niet luisterde. X. sprak de bestuurder aan. Zij zag en hoorde dat de bestuurder niet reageerde op wat X. hem opdroeg of vroeg. De bestuurder vond de procedure maar raar en luisterde totaal niet. Hij kwam zeer arrogant over en zou de politie wel even zeggen wat hij er van vond en hoe het allemaal zat. De bestuurder ging er volgens haar totaal aan voorbij dat hij verdacht werd van een ramkraak of een overval en dat dit een serieuze zaak betrof. X. had hem geprobeerd duidelijk te maken waarvan zij werden verdacht. Aangezien de bestuurder niet luisterde naar wat hem werd opgedragen, hoorde zij dat X. de man indringender aansprak. In principe hadden zij de standaardprocedure kunnen toepassen. In dat geval zou de bestuurder veel harder zijn benaderd.

5. Politieambtenaar G. van het regionale politiekorps Utrecht verklaarde in de interne klachtenprocedure dat hij die dag samen met zijn collega C. surveilleerde en dat zij omstreeks 2.25 uur via de mobilfoon hoorden dat er in Utrecht na een vermoedelijke ramkraak een zwarte Audi met hoge snelheid was weggereden. Zij hoorden dat er door collega's werd gemeld dat zich één persoon in de bagageruimte van de auto bevond. De achtervolgende collega's meldden dat zij de auto die met hoge snelheid reed uit het zicht

waren verloren en dat deze vermoedelijk de snelweg was opgereden. Naar aanleiding daarvan hadden G. en C. positie gekozen nabij de oprit van de A12 te Woerden. Kort daarna zagen zij een donkere Audi stationwagen met hoge snelheid passeren. G. zag in een flits dat er zich een 'persoon' in de bagageruimte bevond. Door de meldkamer werd bevestigd dat het om een stationwagen zou gaan. G. verklaarde vervolgens samen met C. de auto te hebben gevolgd. C. gaf aan de meldkamer door dat de bestuurder bij Gouda voor de richting Den Haag koos, waarna door de meldkamer werd meegedeeld dat collega's van het regionale politiekorps Haaglanden zouden proberen de auto bij Zoetermeer op te vangen.

6. De korpsbeheerder liet in reactie hierop weten dit klachtonderdeel niet gegrond te achten. Met de adviescommissie was hij van oordeel dat in verband met de veiligheid van alle betrokken personen in een dergelijke situatie een snelle en adequate controle van de inzittenden van een voertuig van essentieel belang is. Gelet op de non-coöperatieve houding van verzoeker bestaande uit het niet voldoen aan de gegeven bevelen, achtte hij het conform het advies van de commissie in deze situatie toelaatbaar dat de op dat moment nog van een ernstig misdrijf verdachte verzoeker op een meer agressieve en dirigerende wijze werd aangesproken. Dit mede ter voorkoming van het toepassen van verdergaand fysiek geweld. Hoewel de door X. gebezigde bewoordingen onder normale omstandigheden als ongepast en onfatsoenlijk worden beschouwd, achtte de commissie en de korpsbeheerder deze onder de gegeven omstandigheden als aanvaardbaar.

Beoordeling

7. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen burgers als mens respecteren en hen beleefd behandelen. Dit brengt mee dat ambtenaren geen ongepaste opmerkingen maken en geen ongepaste houding aannemen.

8. Alvorens tot beoordeling van de wijze van bejegening bij de staande houding over te gaan, zal de Nationale ombudsman eerst beoordelen of de politieambtenaren tot staande houding van verzoekers konden overgaan. In artikel 52 van het Wetboek van Strafvordering (zie Achtergrond, onder 1.) is bepaald dat politieambtenaren bevoegd zijn een verdachte staande te houden en naar zijn identiteitsgegevens te vragen. Artikel 27 van het Wetboek van Strafvordering (zie Achtergrond, onder 1.) omschrijft de verdachte als degene te wiens aanzien uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan enig strafbaar feit voortvloeit. Dit artikel stelt aan de mate van verdenking niet de eis van een ernstig vermoeden, maar eist wel dat het vermoeden van schuld moet steunen op feiten of omstandigheden en dat dit vermoeden bovendien naar objectieve maatstaven gemeten redelijk dient te zijn.

8.1 Op 22 november 2006 om 02.42 uur kreeg het regionale politiekorps Haaglanden van de meldkamer politie Utrecht de melding dat er vlak daarvoor in Utrecht een zogenaamde ramkraak was gepleegd door een zwarte Audi stationwagen, type A8, die op dat moment

met hoge snelheid over de A12 richting Den Haag zou rijden. In de bagageruimte zou zich een persoon bevinden. Het regende op dat moment hard.

8.2 Verzoekers reden die nacht in hun stationwagen, merk Audi over de A12 richting Den Haag. In de bagageruimte van hun auto bevond zich op dat moment een hond. Om 02.45 uur zijn verzoekers door de politieambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden staande gehouden op verdenking van voormelde ramkraak.

8.3 Gelet op vorenstaande omstandigheden, in onderlinge samenhang gezien, met name gelet op de melding, het tijdstip, de weersomstandigheden, het voertuig, de aanwezigheid van 'iemand in de bagageruimte' en de rijrichting, is de Nationale ombudsman met de korpsbeheerder van oordeel dat de betrokken politieambtenaren er redelijkerwijs vanuit konden gaan dat er een verdenking bestond jegens verzoekers en dat zij derhalve als verdachten konden worden aangemerkt. Het feit dat achteraf werd geconstateerd dat verzoekers niet de door de politie gezochte verdachten waren, doet hier niets aan af. De politieambtenaren konden derhalve op grond van artikel 52 Wetboek van Strafvordering ook tot staande houding van verzoekers overgaan.

9. Vast is derhalve komen te staan dat verzoekers ten tijde van het staande houden redelijkerwijs als verdachten konden worden aangemerkt, en wel van een ernstig misdrijf, te weten diefstal door middel van braak (zie Achtergrond, onder 2.). Met de korpsbeheerder is de Nationale ombudsman van oordeel dat in een dergelijke situatie in verband met de veiligheid van alle betrokken personen een snelle en adequate controle van de inzittenden van een voertuig van essentieel belang is. Daarbij speelt ook mee dat de aanhouding midden in de nacht plaatsvond. Nu voorts uit zowel de verklaringen van X. en M. als van verzoekster H., valt op te maken dat verzoeker W. in plaats van direct te voldoen aan de door X. aan hem gegeven bevelen, met X. een discussie aanging en derhalve weinig coöperatief was, acht de Nationale ombudsman het onder die omstandigheden toelaatbaar dat verzoeker - op dat moment nog verdacht van een ernstig misdrijf - op een meer agressieve en directe wijze door X. werd aangesproken. Met name, nu deze handelwijze - zoals door X. is verklaard - door hem juist werd toegepast ter voorkoming van toepassing van verdergaand fysiek geweld. Bovendien is onweersproken gebleven dat X. verzoeker W. nadat deze uit de auto was gekomen de reden voor zijn staande houding had meegedeeld.

10. De Nationale ombudsman is van oordeel dat hoewel de houding van X., te weten het niet direct gelegenheid bieden opheldering te vragen, en de daarbij door hem gebezigde bewoordingen onder normale omstandigheden als ongepast en onfatsoenlijk kunnen worden beschouwd, deze onder de gegeven omstandigheden geen strijd met het vereiste van een correcte bejegening opleveren. De Nationale ombudsman kan er begrip voor opbrengen dat verzoeker die op geen enkele wijze bij een misdrijf betrokken was geweest, niet-begrijpend reageerde op de agressieve benadering door de politie, maar dit doet niet af aan zijn oordeel over het politieoptreden.

De onderzochte gedraging is in zoverre behoorlijk.

II. Ten aanzien van de mededeling 'pak 'm maar op snelheid'

Bevindingen

1. Verzoekers klagen erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Haaglanden een collega op diens vraag wat er met verzoekers moest gebeuren te kennen zou hebben gegeven: 'pak 'm maar op snelheid'.

2. Verzoekers brachten ten aanzien van de gebeurtenissen het volgende naar voren. Verzoeker W. verklaarde dat de agenten op het moment dat zij in de gaten hadden dat verzoekers niet de door hen gezochte verdachten waren, allemaal wegliepen. Op een vraag van een agent wat er met verzoeker moest gebeuren, zei X. vervolgens: "Pak 'm maar op snelheid". Verzoekster H. verklaarde dat een jonge agent op een gegeven moment aan X. vroeg: "wat doen we met hem?", waarbij hij in de richting van W. wees. Volgens verzoekster zei X. daarop: 'Dan pakken we hem toch lekker op snelheid'.

3. Betrokken politieambtenaar X. ontkende in de interne klachtenprocedure te hebben gezegd dat de bestuurder 'dan maar gepakt moest worden voor een snelheidsovertreding.' Hij voerde hiertoe aan dat hij dit ook niet gezegd zou kunnen hebben, aangezien hij niet had gezien hoe hard de bestuurder reed.

4. Politieambtenaar G. van het regionale politiekorps Utrecht verklaarde in de interne klachtenprocedure dat het beslist niet zo was dat hij door X. beïnvloed was om de bestuurder (W.) een bekeuring voor de snelheidsovertreding te geven. Hij was van meet af aan vast besloten geweest dat te doen. Volgens hem wist X. niet eens dat de bestuurder zo hard had gereden. Zij hadden daar in ieder geval niet over gesproken.

5. Politieambtenaar C. van het regionale politiekorps Utrecht verklaarde in de interne klachtenprocedure dat hij op een gegeven moment zag dat het merendeel van de agenten alweer was vertrokken. Hij liep vervolgens voorlangs de auto om met zijn collega (N.o.; G.) te overleggen. Hij wilde de bestuurder namelijk een bekeuring voor het overschrijden van de snelheid aanzeggen. Toen hij zijn collega aansprak zei deze direct dat meneer in ieder geval een bekeuring voor de snelheid ging krijgen. Toen de bestuurder dit hoorde ontstond er weer een hevige discussie.

6. De korpsbeheerder achtte dit klachtonderdeel niet gegrond nu X. tijdens het onderzoek verklaarde dat hij een dergelijke opmerking niet had gemaakt en politieambtenaar G. van het regionale politiekorps Utrecht tijdens het onderzoek verklaarde dat hij zelf had besloten om een beschikking voor te hard rijden uit te schrijven en dat niemand hem had gezegd de bestuurder hiervoor te bekeuren.

Beoordeling

7. Uit het onderzoek is gebleken dat de lezingen van verzoekers en de betrokken politieambtenaren lijnrecht tegenover elkaar staan. In het algemeen onthoudt de Nationale ombudsman zich van het geven van een oordeel over een klacht als de standpunten van verzoekers lijnrecht tegenover de standpunten van het bestuursorgaan staan. Die situatie doet zich evenwel niet voor indien er sprake is van omstandigheden op grond waarvan aan de ene stelling meer betekenis kan worden gehecht dan aan de andere stelling. In dit geval houden beide verzoekers stellig vol dat politieambtenaar X. gezegd heeft: "Pak 'm maar op snelheid", terwijl politieambtenaar X. en de aldaar aanwezige politieambtenaren G. en C. ten stelligste hebben ontkend dat X. dit heeft gezegd.

8. Nu zich geen omstandigheden voordoen op grond waarvan aan de ene lezing meer betekenis moet worden toegekend dan aan de andere lezing, overweegt de Nationale ombudsman dat niet is vast komen te staan dat politieambtenaar X. heeft gezegd: "Pak 'm maar op snelheid".

Om die reden onthoudt de Nationale ombudsman zich op dit punt van een oordeel.

Hierbij merkt de Nationale ombudsman op dat niet uitgesloten is dat verzoeker politieambtenaar G, die werkzaam is bij het korps Utrecht, een uitspraak heeft horen doen over het feit dat verzoeker een bekeuring voor een snelheidsovertreding moest krijgen.

III. Ten aanzien van het geen enkele vorm van excuses aanbieden

Bevindingen

1. Verzoekers klagen erover dat het regionale politiekorps Haaglanden geen enkele vorm van excuses heeft aangeboden op het moment dat duidelijk was dat verzoekers niet bij een strafbaar feit betrokken waren. Zij wilden met name excuses van X.

2. Politieambtenaar X. liet in de interne klachtenprocedure weten dat het maken van excuses van zijn kant misplaatst zou zijn omdat hij naar eer en geweten had gehandeld en verbaal binnen de perken was gebleven.

3. De korpsbeheerder merkte op dat een en ander aan eigen handelen en gedrag van verzoekers te wijten was en dat aan hen, weliswaar achteraf, voldoende informatie was verstrekt. Hij achtte de klacht niet gegrond.

Beoordeling

4. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep

handelen.

5. De Nationale ombudsman heeft zoals hiervoor bij de Beoordeling onder I. is vermeld, overwogen dat verzoekers door de betrokken politieambtenaren in redelijkheid als verdachten van een ramkraak konden worden aangemerkt en dat met de staande houding van verzoekers overeenkomstig de wet is gehandeld. Ook de houding van X. en de door hem gebezigde bewoordingen bij de staande houding van verzoekers is door de Nationale ombudsman onder de gegeven omstandigheden - mede gelet op de eigen handelwijze van verzoeker - als behoorlijk beoordeeld.

6. De Nationale ombudsman stelt evenwel vast dat achteraf is komen vast te staan dat verzoekers niet de door de politie gezochte verdachten van een ramkraak bleken te zijn. Op grond daarvan had van de ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden

- ondanks de weinig coöperatieve houding van verzoeker - verwacht mogen worden dat zij naar verzoekers toe blijk hadden gegeven zich bewust te zijn van de ingrijpende gevolgen die de staande houding van verzoekers voor hen hadden gehad. Zij hadden daarbij hun begrip kunnen uitspreken voor de gevoelens die verzoekers moeten hebben gehad toen zij - zich van geen kwaad bewust - op de terugweg naar huis ineens als verdachten van een ramkraak door de politie werden staande gehouden en op een agressieve wijze werden toegesproken. Onder die omstandigheden was een excuus wel op zijn plaats geweest. Door dit na te laten, heeft het regionale politiekorps Haaglanden het vereiste van professionaliteit geschonden.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden, is gegrond ten aanzien van:

- geen enkele vorm van excuses aanbieden, wegens schending van het vereiste van professionaliteit.

niet gegrond ten aanzien van:

- het geen gelegenheid geven om opheldering te vragen;

- de mededeling dat verzoeker 'zijn bek/smoel moest houden'.

De Nationale ombudsman onthoudt zich van een oordeel ten aanzien van:

- de mededeling 'pak 'm maar op snelheid'.

Onderzoek

Op 2 mei 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer W. te Wassenaar, ingediend door de heer mr. H. Sytema te 's-Gravenhage, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden (de burgemeester van Den Haag), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd de betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. De betrokken ambtenaren maakten van deze gelegenheid geen gebruik.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Den Haag over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was.

De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Vervolgens werden verzoekers in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Noch verzoekers advocaat noch de korpsbeheerder noch de betrokken ambtenaar gaf binnen de gestelde termijn een reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Een rapport met betrekking tot de klacht van verzoekers, op 5 januari 2007 opgemaakt door de klachtbehandelaar van het regionale politiekorps Haaglanden, met bijlagen.

Een verslag van de op 20 februari 2007 gehouden hoorzitting van de Klachtencommissie Politie Haaglanden.

Verslagen van gehouden interviews met politieambtenaren C. en G. van het regionale politiekorps Utrecht.

Advies van 24 mei 2007 van de Klachtencommissie Politie Haaglanden.

Beslissing op de klacht van verzoekers van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden van 25 mei 2007.

Brief van 2 mei 2008 van mr. Sytema namens verzoekers gericht aan de Nationale ombudsman, met bijlagen.

Standpunt van de korpsbeheerder van 21 augustus 2008, met bijlage.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wetboek van Strafvordering

Artikel 52

"Iedere opsporingsambtenaar is bevoegd den verdachte naar zijn naam, voornamen, geboortedatum, geboorteplaats, adres waarop hij als ingezetene in de basisadministratie persoonsgegevens staat ingeschreven en woon- of verblijfplaats te vragen en hem daartoe staande te houden."

Artikel 27, eerste lid

"1. Als verdachte wordt vóórdat de vervolging is aangevangen, aangemerkt degene te wiens aanzien uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan enig strafbaar feit voortvloeit."

2. Wetboek van Strafrecht

Artikel 311, eerste lid onder 5

"Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vierde categorie wordt gestraft:

Diefstal waarbij de schuldige zich de toegang tot de plaats van het misdrijf heeft verschaft of het weg te nemen goed onder zijn bereik heeft gebracht door middel van braak, verbreking of inklimming, van valse sleutels, van een valse order of een vals kostuum."